

ELS 80 ANYS DE MN. CAMIL GEIS

El més alt poeta de la ciutat, Mossèn Camil Geis -sabadellenc pel cor i pels fets- està a punt de complir els seus 80 anys.

Des del 1929 que el tenim entre nosaltres i es pot dir que cada dia ha fet nous amics, els quals han admirat la seva destresa literària i el seu fer subtil, alhora que planer i asequible.

Ens hem habituat tant a la seva presència que potser se'ns escapa algun punt del seu valer, de la seva bonhomia i del seu talent literari. Només cal donar una mirada a la seva obra recentment aplegada en els volums «De primavera a rera-vera» i «Pas i repàs», per a copsar la profunditat i bellesa del seu estil i la línia romana que sempre té present, feta de mesura, ponderació i agilitat.

Mossèn Geis és una enamorat de la llengua catalana i li ha estat fidel amb aquesta naturalitat que fa joc amb la seva figura i el seu capteniment: clàssic i ver a la vegada, com a fill d'una terra que pot tenir moment de rauxa, però que no ha perdut mai el seny.

En aquest moment, em plau citar el poeta:

«Si voleu tallar l'arbreda no us diré pas per què ho feu més, l'alzina centenària, mentre sigui jo vivent, vull que sigui respectada, sempre forta al sol i al vent!».

Aquesta alzina és l'obra de l'escriptor i ho és també del sacerdot. I l'obra tampoc pot ser separada de la persona. Mossèn Geis ha estat a Sabadell un exemple clar d'una vida a

on l'esperit ha conjugat un art de viure que voldriem permanent, com el de l'alzina que fa cara a l'adversitat i a la ventura. Amb ell, doncs, no estem mancats d'estímul i si se'ns ha dit que potser erem massa optimistes, és perquè hem tingut la sort de ser influïts per homes com el Dr. Lluís Carreras i Mn. Geis, com ells ho foren pels Drs. Torras i Bages i Josep M.ª Llovera.

I si diem que Sabadell no pot deixar de ser un far de dinamisme, de gent emprenedora i capficada també per les coses de la cultura, és perquè un Dr. Sardà i Salvany, Miquel Carreras i tants altres que un dia ens descobrirà Ricard Simó amb el seu Diccionari, han estat guies incansables, als quals s'han ajuntat homes vinguts de fora i que s'han integrat totalment, com Mn. Ernest Mateu i Camil Geis.

Estem en deute amb Mn. Camil Geis, i si llegeix això ell somriurà discretament. Ell ens el perdona i serà com l'alzina centenària, forta al sol i al vent. El millor present que li podem fer en aquests 80 anys, serens i magnífics, és de prometre-li que no defallirem en la ruta del bé, de la bellesa i de l'Evangelí. Que passi el que passi, els sabadellencs, que l'estimem i ens enfortim amb la seva obra, fem el treball quotidià un treball d'artesanía, del viure familiar un Nazaret, de la convivència ciutadana un teixit delicat i ferm alhora, i de la vida tota un art subtil a on l'Esperit pene-

tra i fecunda.

Mn. Camil Geis no va oblidar, en el fort de la seva maduresa, als vells, i participà activament en les festes d'homenatge. Escoltem-lo:

«El goig i l'alegria ajuden a allargar la vida.

Tots nosaltres podem treure anys dels nostres pares i dels nostres avis, assistint-los, amb ostensible alegria.

Procurem llescar el pa dels vells amb la riälla als llavis i procurem complir els nostres deures, amb una santa alegria».

Un home que sigui escriptor, poeta, músic, professor, sacerdot, com Camil Geis, i cultivador d'amistats finíssimes i atent als malalts del cos i de l'ànima, es pot dir que ha escollit el millor camí.

Ell sap que 80 anys són molt i no són res si ho mirem amb ulls d'eternitat. Però jo i els seus amics afirmem que l'obra de Mn. Geis, en tant que literària, humana i sacerdotal, és profunda, bella, ubèrrima i d'una simpatia enorme.

Es de les vegades que he escrit amb joia unes paraules dedicades a un il·lustre sabadellenc d'adopció i al qual sabem que els elogis ni li faran cap mal, ja que des de jove viu de l'Evangelí en llum i força.

Josep Maria Riu
 ("Diario de Sabadell")
 30-gener-1982)

HOMENATGE

*Al benvolgut Mossèn Camil Geis
en el seu feliç 80 aniversari.*

Sacerdot, Mestre, Músic i Poeta,
que haveu aconseguit els vuitanta anys,
avui la meua veu proclama els guanys
de vostra plenitud i obra completa.

Tant a ciutat, com al camp o a la pleta,
el vostre verb sonor diu els afanys
de tots els homes que amb el pas dels anys
saben trobar el camí que amb Déu s'enceta.

Per això avui, endut per l'alegria
que ens porta a tots a fer-vos homenatge,
m'inclino reverend al davant vostre.

I amb aquest humil ram de poesia,
pel que heu fet i fareu i pel mestratge,
us beso el front amb llàgrimes al rostre.

Lluís Gassó i Carbonell

El cim de les Lletres
no l'heuen herbeis;
només s'hi ufanen
les flors d'edelweiss.
Escau dir-ne una:
mossèn Camil Geis.

Pere Català i Roca

EL LLORER

*A mossèn CAMIL GEIS
amb afecte*

Hom present primaveres en ufana:
És, el Llorer, tot el brançam florit,
arbre odorant, de perfum exquisit
que perpetua esplets de l'obra humana.

Col.loquial sentir que ens agermana
féu en mon cor renéixer un vell delit
que empeny a viure més en esperit
i a prescindir de qualque cosa vana.

Com aquell arbre de perenne fulla,
apareixia el Sacerdot fidel,
alt i assenyat, dispost a qualsevulla

raó per fer-nos cognoscible el Cel.
Oh bon amic, amb Lira i amb Casulla,
jo us veig com l'Arbre esponerós i esvelt!

Joan Gallemí i Bosch

EN LA VUITENTENA DE MOSSÈN CAMIL GEIS

L'arbre, que ets tu, manté, dura i ferma, la soca.
La rel pren humitat de la teva saó
i la paraula dóna la fruita, la dolçor
en el poema pur, la fe com una roca

que no somouen llamps ni tramuntana. Déu
serva brancada i ombra d'íntima primavera.
Camines endavant i no t'has fet enrera
assolint la carena cenyida amb llum i neu.

Tot té, malgrat el temps, l'harmonia, l'esclat
d'home de Déu amb aire fresc d'immortalitat.

Pere Ribot

A Mossèn Geis, en els seus vint-i-cinc anys sacerdotals

Vint-i-cinc anys de sacerdocí,
dins nostra vida breu, són, tanmateix,
una llarga tongada! Que l'escreix
sigui més llarg encara i el mateix
delit us mogui, que bandeja l'oci,
servent de Déu en el més alt negoci,
sacerdot i poeta en un sol feix.

Diada de Sant Joan
Any 1950

Joan Arús

A Mossèn Camil Geis en el dia que compleix vuitanta anys

Enmig d'un món en crisi d'ideals
que és nostre pa amarg de cada dia,
assaboriu la mel feta ambrosia
de vuitanta anys de gaudis divinals.

Estrenu defensor del bell parlar,
cantor fervent del Crist Eucaristia,
en vós ha anat creixent amb alegria
la vocació que Déu va despertar.

En el cim de vostra senectut
contempleu amb dolor com la virtut
és negada i tractada amb ironia.

Sortós de vós que teniu el consol
de poder ben sovint aixecar el vol
per les regions de l'alta Poesia.

R. Alzamora

Terrassa 7.2.82.